

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา และสร้างเกณฑ์ปกติของความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน

แบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬานี้สร้างขึ้นมีจำนวน 35 ข้อ ซึ่งข้อความทั้งหมดที่สร้างขึ้นอยู่ในขอบเขตของลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 40 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไข ต่อจากนั้นจึงนำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อถือได้ โดยใช้วิธีทดสอบซ้ำ (Test Retest) และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และนำไปหาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) โดยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่รู้ลักษณะ (Known Group Method) ด้วยค่า t

นำแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 500 คน เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติสรุปผลการวิจัยดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ได้ค่าความเชื่อถือเท่ากับ 0.83

2. ความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา คำนวณโดยวิธีการทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา กับกลุ่มที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เกณฑ์ปกติ (Norm) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีดังนี้

เกณฑ์ปกติของคะแนนความรู้ความเข้าใจของนักเรียนหญิงเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

คะแนนดิบ	คะแนน"ที่"ปกติ	ระดับ
ต่ำกว่า 103.0	ต่ำกว่า 30	น้อยที่สุด
103.0 – 109.5	30 – 39	น้อย
110.0 – 115.5	40 – 49	ปานกลาง
116.0 – 122.5	50 – 59	มาก
123.0 ขึ้นไป	60 ขึ้นไป	มากที่สุด

เกณฑ์ปกติของคะแนนความรู้ความเข้าใจของนักเรียนชายเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

คะแนนดิบ	คะแนน"ที่"ปกติ	ระดับ
ต่ำกว่า 88.0	ต่ำกว่า 30	น้อยที่สุด
88.0 – 97.5	30 – 39	น้อย

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	ระดับ
98.0 – 108.5	40 – 49	ปานกลาง
109.0 – 118.5	50 – 59	มาก
119.0 ขึ้นไป	60 ขึ้นไป	มากที่สุด

เกณฑ์ปกติของคะแนนความรู้ความเข้าใจโดยส่วนรวมของนักเรียนหญิงและชายเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	ระดับ
ต่ำกว่า 94.0	ต่ำกว่า 30	น้อยที่สุด
94.0 – 102.5	30 – 39	น้อย
103.0 – 111.5	40 – 49	ปานกลาง
112.0 – 121.5	50 – 59	มาก
122.0 ขึ้นไป	60 ขึ้นไป	มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. การหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา มีค่าความเชื่อถือได้เป็น 0.83 นับว่าแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา มีความเชื่อถือได้สูง สามารถนำไปใช้วัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาได้ ในเรื่องนี้ บาร์โรว์ (Barrow) และแมคกี (McGee) ได้กล่าวว่ แบบวัดความรู้ความเข้าใจที่มีคุณภาพดีเหมาะสมกับการนำไปใช้ประโยชน์ได้นั้นควรมีค่าความเชื่อถือได้อยู่ระหว่าง 0.70 ถึง 0.99¹ ดังนั้น จึงแสดงว่าแบบวัด

¹Harold M. Barrow., and Rosemary McGee, A Practical Approach to Measurement in Physical Education (Philadelphia : Lea & Febiger, 1971), p. 38.

ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาฉบับนี้มีความเชื่อถือได้สูงเพียงพอที่จะนำไปใช้วัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาได้

2. ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา คือ หาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) ค่ารวมโดยวิธีการทดสอบค่าที (t-test) ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬากับกลุ่มที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่า แบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาฉบับนี้ มีค่าความเที่ยงตรงในการใช้วัดได้เป็นอย่างดี และสามารถนำไปใช้วัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาได้อย่างเที่ยงตรงตามต้องการ

3. เกณฑ์ปกติ (Norm) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงและชายรวม ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 3, 4 และ 5 นั้น เกณฑ์ปกตินี้แบ่งระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนออกเป็น 5 ระดับ โดยแปลงคะแนนดิบจากการตอบแบบสอบถามให้เป็นคะแนน "ที" ปกติ และแบ่งเป็นเกณฑ์ดังนี้คือ เมื่อนักเรียนทำคะแนน "ที" ปกติต่ำกว่า 30 นักเรียนคนนั้นจะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาน้อยที่สุด คะแนน "ที" ปกติอยู่ระหว่าง 30-39 จะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย คะแนน "ที" ปกติอยู่ระหว่าง 40-49 จะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาปานกลาง คะแนน "ที" ปกติอยู่ระหว่าง 50-59 จะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬามาก และคะแนน "ที" ปกติอยู่ระหว่าง 60 ขึ้นไป จะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬามากที่สุด

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ย 116.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.39 คะแนน "ที่" ปกติต่ำสุด 19 และคะแนน "ที่" ปกติสูงสุด 69 คะแนนของนักเรียนหญิงส่วนใหญ่อยู่ระหว่างคะแนน "ที่" ปกติที่ 48-61 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์มาก และมากที่สุด

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชาย มีค่าเฉลี่ย 108.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.55 คะแนน "ที่" ปกติต่ำสุด 24 และคะแนน "ที่" ปกติสูงสุด 68 คะแนนของนักเรียนชายส่วนใหญ่อยู่ระหว่างคะแนน "ที่" ปกติที่ 46-56 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนชายส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมาก

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาโดยส่วนรวมของนักเรียนหญิงและชายรวม มีค่าเฉลี่ย 112.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.39 คะแนน "ที่" ปกติต่ำสุด 17 และคะแนน "ที่" ปกติสูงสุด 67 คะแนนโดยส่วนรวมของนักเรียนหญิงและชายรวมอยู่ระหว่างคะแนน "ที่" ปกติที่ 45-60 ซึ่งแสดงว่า โดยส่วนรวมนักเรียนหญิงและชายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมาก

สรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย จากการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย ซึ่งปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สมิท (Smith) โดยศึกษาเกี่ยวกับการประเมินค่าน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาและไม่ใช่นักกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่า หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชาย ผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬา

ไม่แตกต่างกัน และนักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย¹

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬามันนี้ไปใช้ในการวัดผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ในด้านการปลูกฝังคุณธรรมแก่นักเรียน
2. แมวว่าแบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ สามารถนำไปใช้ เป็นเครื่องมือวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา แต่ถ้านำเครื่องมือนี้ไปใช้ควรได้มีการทดสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อถือได้ของเครื่องมือซ้ำอีก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬามันนี้ไปทดสอบกับนักเรียนในต่างจังหวัด เพื่อจะได้เป็นแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนที่มาตรฐานใช้ได้ทั่วประเทศ
2. แบบวัดความรู้ความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อาจนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในระดับชั้นอื่นได้

¹Essie Dell Smith, "Sportsmanship Evaluation of Athletes and Non-Athletes in Junior and Senior High School," : 4028-A.